

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

**ΠΡΟΣ
ΤΟ**

ΛΑΟ

ΕΒΔΟΜΑΣ ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΚΛΗΣΕΩΝ (12-18 ΜΑΡΤΙΟΥ)

ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΑΞΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Η Γ' ΕΒΔΟΜΑΣ τῶν Νηστειῶν εἶναι ἀφιερωμένη ἀπό τήν Ἐκκλησία μας στίς Ἱερατικές Κλήσεις. Τί σημαίνει αὐτό; Σημαίνει νά σκεφθοῦμε τίς ἱερατικές κλήσεις, μέ ἄλλα λόγια τήν ἀποστολή τοῦ ἱερέως, τήν σπουδαιότητα τοῦ ἔργου του, ἀλλά καί πῶς μπορεῖ νά προσέλθουν καλοί καί ἄξιοι νέοι στό μεγάλο αὐτό λειτούργημα. Δηλαδή νά ἐννοήσουμε πόσο σημαντικό εἶναι αὐτό τό θέμα καί πῶς μπορούμε νά βοηθήσουμε ὅλοι σ' αὐτήν τήν κατεύθυνση.

Ἐν πρώτοις ὁ Κυριός μας καί Λυτρωτής μας δέν ἤρθε σ' αὐτή τήν γῆ μόνο γιά νά κηρύξει τήν ἀλήθεια. Ἰδρυσε καί ἓνα ὄργανισμό σωτηρίας, μία σύνα-

ξη ὅλων ὅσοι πιστεύουν σ' Αὐτόν, πού ὀνομάζεται Ἐκκλησία. Καί γιά τήν πραγμάτωση τοῦ ἔργου αὐτοῦ ὄρισε ἀνθρώπους νά τόν ὑπηρετοῦν, τούς ἀποστόλους καί τούς διαδόχους των, μέ τήν ἐντολή νά διδάσκουν, νά βαπτίζουν καί νά θεραπεύουν. Νά διδάσκουν τό εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας, νά τελοῦν τό Ἅγιο Βάπτισμα καί νά γλιτώνουν τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν ἀμαρτία καί τίς ἄλλες ἀθλιότητες. Οἱ ἀπόστολοι ἐξάλλου διάλεξαν συνεργάτες καί διαδόχους, τούς προετοίμασαν καί τούς κατήχησαν μέ εἰδικές ἐπιστολές (Πρός Τιμόθεον, πρὸς Τίτον κ.λπ.).

Ἔτσι βλέπουμε στούς πρώτους αἰ-

**Ἡ Ἐκκλησία μιλάει στά παιδιά της
μέ τή γλῶσσα τῆς Εὐθύνης,
τῆς Ἀλήθειας καί τῆς Ἀγάπης**

**ΜΑΡΤΙΟΣ
2001**

28

ῶνες τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀλλά καί κατό-
πιν, νά διακρίνονται μερικά ἔξοχα πα-
ραδείγματα καί ὀλόφωτες μορφές τέ-
τοιων ἱερῶν ποιμένων, ὅπως ὁ Πολύ-
καρπος καί ὁ Ἰγνάτιος τόν δεύτερο
αἰῶνα, ὁ Βασίλειος καί ὁ Χρυσόστομος
τόν τέταρτο. Αὐτούς καί ἄλλους πολ-
λούς δέν τούς τιμοῦμε μόνο διότι ἔγι-
ναν σπουδαῖοι ἐπίσκοποι, ἀλλά διότι
ἀπό ἱερεῖς ἤδη ἦσαν ἅγιοι, φλογεροί,
δυναμικοί καί ἀκούραστοι. Ὅπως καί
στούς τελευταίους αἰῶνες εἶχαμε τέ-
τοια λαμπρά παραδείγματα, σάν τόν
Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό ἐπί τουρκοκρατίας
καί τό Νικόλαο Πλανᾶ πρὶν μερικές δε-
καετίες.

Ἰδιαίτερα σήμερα, στήν καμπή τοῦ
αἰῶνα, ἡ ἀνάγκη γιά καλούς καί ὑπεύθυ-
νους ἱερεῖς εἶναι ἐπείγουσα καί ἐπιτα-
κτική. Ἡ ἀνάγκη γιά κατάλληλους ὁδη-
γούς καί ποιμένες μέσα στό πλῆθος
τῶν σημερινῶν προβλημάτων εἶναι ἓνα
ὑψιστο χρέος, πού βαρύνει ὅλους μας.
Αὐτό δέν εἶναι μιά ὑπερβολή. Ὅλοι
πρέπει νά βοηθήσουμε στήν ἐξεύρεση
καί ἀνάδειξη καλῶν καί ἀξίων λει-
τουργῶν τῆς Ἐκκλησίας. Πῶς ὅμως;

- * Νά συνειδητοποιήσουμε τήν σπου-
δαιότητα καί προτεραιότητα τοῦ θέ-
ματος.
- * Νά ἐνημερωνόμαστε πού υπάρχουν
καλοί ἱερεῖς καί νά τούς ἐνισχύουμε,
ποιοί εἶναι πού ὑστεροῦν καί νά τούς
βοηθοῦμε.
- * Προπάντων νά παρακινοῦμε κάποι-
ους καλούς νέους πού ἴσως θά μπο-
ροῦσαν νά ἀκολουθήσουν τόν δρό-

μο αὐτό, μέ μία συμβουλή μας, μέ ἓνα
κατάλληλο βιβλίο, μέ μία καλή γνωρι-
μία ἐνάρετων καί καλλιεργημένων
προσώπων.

- * Νά προσευχόμαστε θερμά καί ἐγκάρ-
δια καί ἐπίμονα: α) νά μᾶς φωτίζει ὁ
Θεός πῶς νά ἐνεργοῦμε γιά τό λε-
πτό αὐτό θέμα, β) νά φωτίζει ὁ Πανά-
γαθος ὅσους νέους μπορεῖ νά
ἔχουν αὐτή τή διάθεση νά τήν καλ-
λιεργήσουν καί νά προχωρήσουν
ἄξια στόν ἱερό αὐτό δρόμο, ὥστε νά
γίνουν ἀληθινοί ἐργάτες τοῦ Χρι-
στοῦ, γνήσιοι ὑπηρέτες τῆς Ἐκκλη-
σίας, μέ ὑψηλά κίνητρα καί ὄχι μέ κα-
τώτερες βλέψεις.
  - * Νά κυκλοφοροῦμε καί νά προβάλλου-
με κατάλληλα βιβλία καί ἄλλα ἐντυ-
πα, ὅπως π.χ. βιογραφίες γιά τούς
ἀγίους ἱερεῖς πού ἀναφέραμε παρα-
πάνω, ἀλλά καί γιά παρόμοια παρα-
δείγματα ἄλλων ἐποχῶν.
- Μέ τούς τρόπους αὐτούς καί μέ
ὅποιους ἄλλους ὑποδείξουν οἱ ἐπίσκο-
ποί μας καί οἱ ἱερεῖς μας καί προπάντων
μέ ἐνθεο ζήλο καί φλογερή πίστη ἄς κι-
νηθοῦμε ὅλοι γιά τόν μεγάλο αὐτό
στόχο.

Διάκονος Θεοῦ καί ἀνθρώπων

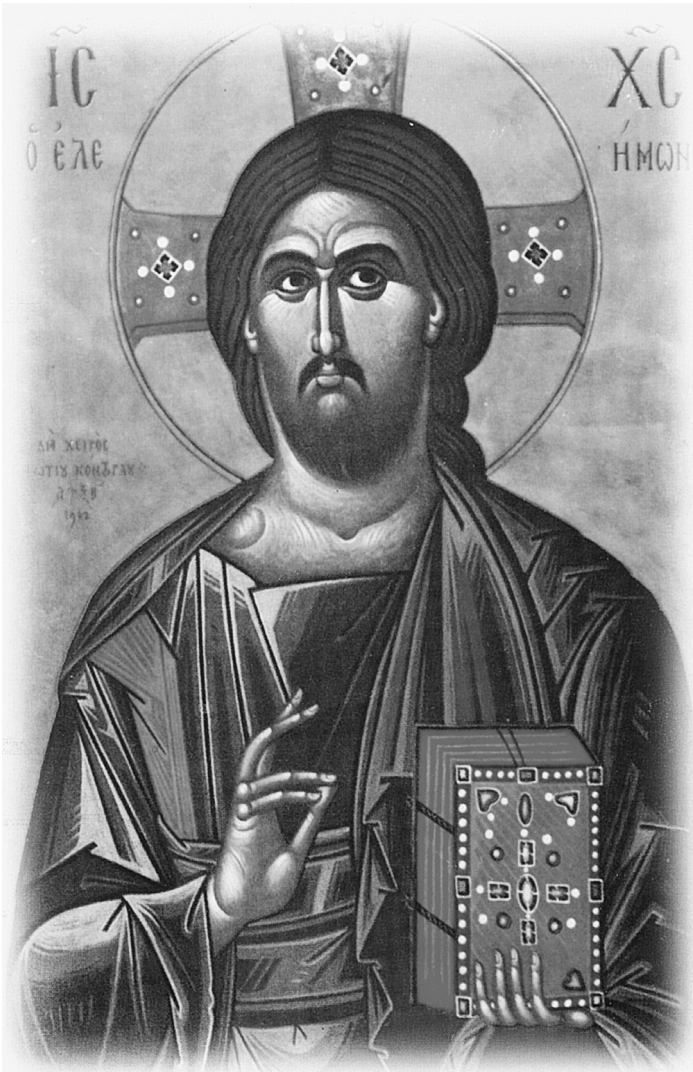
...Ἐτσι, ὁ ἱερεὺς θά εἶναι πάντα ἀνοιχτός πρὸς τὸν Θεό, ἀλλά καί πάντα ἀνοιχτός πρὸς τὸν ἄνθρωπο. «Ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ θά μελετᾶ ἡμέρας καί

του. Ἡ ψυχὴ του θά εἶναι ἀνοιχτὴ μέ πόθο στὴν Γραφή, στὴν θεολογία καί στὴν λατρεία καί ταύτοχρόνως στὸν ἄνθρωπο, στὴν κοινωνία, στὴν ποιμαντικὴ προβληματικὴ. Γνώρισμά του θάπρεπε νά εἶναι τὰ δάκρυα τοῦ Αὐγουστίνου γιὰ τὸν ἄπειρο Δημιουργό, ἀλλά καί τοῦ Χρυσοστόμου γιὰ τὸν πονεμένο συνάνθρωπο, ἂν μπορούμε νά χωρίσουμε αὐτὲς τίς δύο πατερικὲς στάσεις.

Καί τό δεύτερο ἐρώτημα: ὁ διάκονος τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νά εἶναι συντηρητικὸς ἢ προοδευτικὸς; Τό ἐρώτημα αὐτό, ἐνῶ εἶναι πολὺ σοβαρό, καταντᾷ συχνά πολὺ φθηνό καί ὀδηγεῖ σέ εὐκόλες ἀπολυτοποιήσεις ἢ σέ μιά τραγικὴ πώλωση. Ἀλήθεια, γιὰτί νά ἀπολυτοποιοῦμε τὰ πράγματα, ἐνῶ ὑπάρχει πάντα μιά «βασιλικὴ ὁδός» κατὰ τὴ βιβλικὴ ρῆσι (Ἄριθ. ἡ 17); Ἐξ ἄλλου τό ἐρώτημα αὐτό μέ τὴν τεχνητὴ του ἐξόγκωσι καταλήγει σέ ἓνα ψευδοπρόβλημα, πού κλείνει τοὺς ἀνεδαφικοὺς συζητητές

νυκτός» (Ψαλμός 1 καί 118), ἀλλά καί σάν καλὸς Σαμαρείτης θά ἀκούη μέρα καί νύχτα τὸν πόνο καί τό βογγητό τοῦ περιπεσόντος στοὺς ληστὰς ἀδελφοῦ

του σέ κλειστὲς παρατάξεις, σέ ἀντιμαχόμενες φατρίες μακριὰ ἀπὸ τὴν οὐσία τῆς χριστοκεντρικῆς βάσεως. Ὁ μοναδικὸς μας Διδάσκαλος καί Λυτρωτὴς

οὐδέποτε παρουσιάσθηκε σάν ἕνας μονόπλευρος παρελθοντολάτρης ἢ σάν ἕνας ἐντυπωσιακός καινοτόμος. Σέ κάθε του βῆμα ἦταν «ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή», μακριά ἀπό τήν μούχλα τοῦ φαρισαϊκοῦ συντηρητισμοῦ, ἀλλά ἐξ ἴσου καί ἀπό τόν θόρυβο τοῦ ἐπαναστατικοῦ ζηλωτισμοῦ. Καί οἱ γνήσιοι μαθηταί του, ἀπόστολοι καί πατέρες, οὐδέποτε κλείσθηκαν σέ ἀπολυτοποιήσεις ὠρισμένων ἐπί μέρους στοιχείων, πρᾶγμα πού ὁδηγεῖ στήν αἴρεσι (εἴτε ἀπό ἀριστερά εἴτε ἀπό δεξιά). Πάντα ἐβάδισαν τήν βασιλική ὁδὸ

τῆς ἰσορροπημένης συνθέσεως, ἡ ὁποία εἶναι ἀκράδαντη πιστότης καί ἐμμονή στήν παραδεδομένη θεϊκή Παρακαταθήκη, ἀλλά καί συνεχῆς ἀνανέωσις καί ζωντανή πορεία πρὸς τὰ ἐμπρός. Οὔτε ξερὴ στατικότητα, ἀλλ' οὔτε καί ἀνόητη ἐπαναστατικότητα. Οὔτε ἀκίνησια, ἀλλά οὔτε ἄλματα.

Πῶς ἀλλοιῶς θά ἔπρεπε νά βαδίζη ὁ πιστός διάκονός Του, πού διψᾷ τήν Ἄληθεια καί τήν Ζωή;

(Ἀπό τό βιβλίον τοῦ Ἀρχιμ. Ἡλίου Μαστρογιαννοπούλου, «Διάκονος Θεοῦ καί ἀνθρώπων»)

«Γίνου ἐπιτυχής» ἢ «γίνου πιστός»;

Φαντάζει, ἴσως, παράδοξο στους πολλούς πῶς, σήμερα, στήν ἐποχὴ τῆς χρησιμοθηρίας, τῆς ἀπόλυτης κυριαρχίας τῶν ἀξιῶν τοῦ κόσμου καί τῆς ὑλοφροσύνης, ἕνας νέος ἄνθρωπος θέτει σκοπὸ τῆς ζωῆς του νά γίνῃ ἱερέας. Ὅμως, πίσω ἀπὸ τήν κοσμικόφρονα ψευδαίσθησι πῶς ἡ Ἐκκλησία ἀνήκει πιά στό παρελθόν κρύβεται ἡ τραγικὴ βεβαιότητα ὅτι ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὅσο ποτέ ἄλλοτε βυθισμένη στό σκοτάδι καί στή σύγχυσι· στό χάος καί στήν ἀβεβαιότητα γιὰ τό πού πορεύεται ἡ οἰκουμένη.

Στό τραγικὸ σύνθημα «γίνου ἐπιτυχής» πού καταδυναστεύει τήν ἐλευθερία τῆς ἀνθρώπινης βούλησις, ἐσεῖς καλεῖστε νά γίνετε οἱ εἰρηνοποιοὶ ἐπαναστάτες πού θά κηρύξουν τό ἀπελευθερωτικὸ μῆνυμα: «γίνου πιστός», «πιστός ἄχρι θανάτου» (Ἀποκ. 2,10). Κάνουν λάθος ὅσοι πιστεύουν πῶς ἡ ἱερωσύνη συνεπάγεται τὴ φυγὴ ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Ἡ ἱερωσύνη δέν εἶναι ἀποφυγὴ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ ἡρωικὴ ἔξοδος ἀπὸ τὴ δουλεία τῆς ἐκκοσμικέυσις πρὸς τὴν «ἐλευθερία τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ» (Ρωμ. 8,21).

«ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΑΟ». Ἔκδοσις τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἰασιῶν 1 – 11521 Ἀθήνα, τηλέφωνο 7226312.

Διανέμεται δωρεάν μὲ τὴ φροντίδα τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων.

Τύποις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.